

Sargent Shriver - ein eydnismaður

Nýggja varaforsetavalevni demokratiska floksins í Amerika, ber orð fyrri at hava eydnuna við sær

Svágurin til Kennedy-brøðurnar, Sargent Shriver, sum er kosin varaforsetavalevni demokratiska floksins í Amerika, skal nú royna seg fyrri fyrstu ferð sum valevni til slíkt starv.

Hvør er Schriver?

Shriver ber orð fyrri at vera eydnismaður. Hann hevur lætt við at vinna sær eydnuna í einum og hvørjum. Men nakað politiskt val hevur hann ongan tíð vunnið, og er tí ivingarsamt, hóast góða eydnu í øðrum víðurskiftum, um hann fer at fáa McGovern í Hvítu Húsin og síðan seg sjálvan sum varaforseta og leiðara av senat-inum.

Faðir Shriver var ríkmaður, men var óheppin og misti nógvan pening. Hetta var í 1929.

Kortini fekk hetta ávirkan á sonin Sargent. Hann fór at lesa og gjordist lögfrøingur. Sargent fekk starv í einum størum advokatfirma í New York, men leiddist av hesum starvi.

Blaðmaður

Undir øðrum heimsbardaga gjordist Sargent yvirmaður, og hann lutók í fleiri hættisligum bardögum í Stíllahavinum. Hann var við kavbátum sum jakstraðu japansku skipini út úr Stíllahavinum. Eisini jakstraði hann týskar kavbátar í Atlantshavinum.

Í 1945 skuldi Shriver verða settur á skrivstovuna í advokat firmainum í New York, men bar seg undan og gjordist blað-

Robert og Edw. Kennedy — hvussu fer svágurin at roynast?

maður á politiska vikublaðnum Newsweek. Greinir hansara vórðu væl dándar av lesarum blaðsins, og tað var eyðsæð, at hann fór at gerast kendur maður, sum tíðin leið.

Frá krígsárunum hevði hann kent Kennedy-brøðurnar og hevði hann miklan áhuga fyrri endurminningum Joe's Kennedy, sum var elstur av brøðrunum, og las tær. Faðirinn at Kennedy-brøðrunum Joseph vildi fegin hava endurminning-

arnar útgivnar, men Shriver helt ikki, at hetta skuldi verða gjørt.

Kærleiki

Aftaná at hava vitjað Kennedy familjuna gjordist hann skotin í systur Johns, Roberts og Edwards, Eunice Kennedy, og legði ástir saman við henni. Seinni giftust tey. Shriver royndist nekarunum í Chicago ein hollur vinur, og politiska liv hansara var byrjað.

Tó góða vinarlagið við nekararnar í Chicago hevði við sær, at John F. Kennedy við forsetavalið í 1960, fekk just tær atkvøður í Illinois, sum gjordi, at hann vann á Nixon.

Shriver var seinni settur sum hjálparmaður John F. Kennedys.

Av hesum skilst væl, at Shriver hevur elvt McGovern til at gerast forseta valevni við valið í november, og kanska kann hann roynast honum so dyggur stuðul, sum valið í 1960?

FØROYA

BANKI

banki FØROYA

STOYFIDGES
AREIDTOL
BESIG
TIMBUR
BYCCITILFAR
JFK
Telefon: 9148 - 5265
Telgr.: Kjelbro, Klakkevik
Telex 20
KLAKKSVÍKAR
TIMBURHANDIL
P. J. F. KJØLBRO

HALDIÐ SOSIALIN!
LESHÐ SOSIALIN!
KEYPIÐ SOSIALIN!
SOSIALURIN — altíð bestur!

Tá ið fransarnir keyptu kvarnir í Føroyum

(Framhald)

Sum eldur fóru tíðindini um bragðið, sum hesin 18 ára gamli drongur hevði útint, um staðin, og Thurot varð fagnaður sum mesti reytskappi. Sjálvsagt frætti eisini Belle-Isle um Thurot; hann sendi bók eftir honum og spurdi, um hann hevði ikki hug at fáa sær tann kunneleika, sum einum sjómanni var tørvur á; hann, Belle-Isle, vildi gjalda kostnaðin. Thurot var ovurhonds fegin við boðið og fór alt í einum við ídni undir at lera seg matematikk, kunneleika um sjókort og annað, ið kravdist fyrri at kunna fara skip. Tá ið hann var liðugur við læru sína, fekk hann sær hyru sum skipsdrongur, og ikki vardi leingi, so hevði hann so gott orð á sær, at hann var nevndur millum allarbestu menn og fekk skip at fara. Meira enn ein reidari í Dunkerque beyð honum kaparskip at fara, og hann visti teimum eisini, at teir høvdu ikki mett hann skeivt, tí hann visti teimum inn eitt satt ríkidómi av øllum teimum skipum, sum

hann tók frá onglendingum, ofta eftir blóðigan bardaga.

Tá ið herstriðið í 1748 var á enda, var Thurot, sum tá hevði siglt í 3 ár og nú mátti gevast at vera kapari, nevndur sum ein tann djarvast og hepnasti kapari, sum nakar visti um at siga. Hann keypti sær nú skip og sigldi við tí millum Frankaríki og Ongland, hagar hann ofta fordi smuglaragóðs. Altíð ansaði hann væl eftir, hvussu vordid var í teimum havnum, sum hann kom til, spurdi skiparar og skipsmenn um peningavíðurskifti og annað á teim plássum og skrivaði sær alt upp, fyrri at eiga tað, um honum onkuntíð skuldi nýst tað.

Í 1755 brast aftur herstrið á millum Frankaríki og Ongland, og beinanvegin varð boðið Thurot kaparskip at fara; hann tók av og let búgva fleiri skip út við vápnum og hevði yvirreði yvir hesum skipum; áðrenn hálvt ár var umliðið, hevði hann beint fyrri øllum, sum æt eingilskur handil í Norðsjónum. Tá ið hetta frættist á hægsta stað, varð boðið honum at koma upp í kongaliga sjóherliðið

sum yvirmaður (officerur), og fegin tók hann við tilboðnum. Fyrsta skipið, hann fekk at fara, var korvettin »la Friponne« (skálkurin), og við henni skuldi hann krússa í eingilsku kanalini (Ermasundi). Tá ið hann har hevði tikið eini 60 eingilsk farmaskip, gav Belle-Isle honum yvirreði yvir fyra skipum: tveimum fregattum og tveimum korvettum; høvuðsskipið var fregattin »le Maréchal de Belle-Isle«. Við hesum fyra skipum fór hann einaferð á nátt yvir til Plymouth og sendi so ein bát, ið var mannaður við 50 úrvældum monnum og var soleiðis dánaður, at hann liktist einum havnaprámi, inn á havnina og gjordi har stóran skaða. Hoast onglendingar frammanundan høvdu frætt, hvat ið Thurot hevði í umbúna, vardu teir ikki av bátinum, fyrr enn ov seint var, og Thurot slapp óskalaður burtur.

Við sínum divri og treystleika var Thurot Onglandi so meinur, at eingilski hermálaráðharrin sendi út ein stóran herskipaflota við tí eina endamáli at royna at fanga hann.

Tað eydnaðist kortini ikki, og tá ið Thurot í desember 1758 fór heim aftur til Dunkerque, hevði hann umframt tann ómetaliga skaðan, hann í aðrar mátar hevði gjørt eingilskum handli, so pára reinskað beði Ermasund og sunðið millum Ongland og Írland fyrri eingilsk skip.

Nakað eftir tað, hann var heimkomin, vóru bók send eftir honum, at koma til Versailles, har hann var ovurhonds væl fagnaður. Alt, sum ganga kundi, fór at siggja henda mann, sum hvørt barn hevði hoyrt gitnan. Hjá ráðharrunum varð hann spurður, hvat hann vildi mælt til sum bestu ráðini til at fingið bast onglendingum. Hann ráddi Belle-Isle, sum tá var hermálaráðharri, at seta herfólk á land í Onglandi, og hesi ráðini fullu í góða jørd, tí ráðharrin hevði frammanundan havt somu hugsan. So vóru til hetta endamálið 6 skip givin Thurot í hendur, fimm korvettir og fregattin »le Maréchal de Belle-Isle«, og fingi tey umframt mannskipið 800 mans av

úrvaldum hermonnum undir yvirreði av generalinum Flobert; ætlanin var at seta hesar 800 mans í land í Írlandi.

15. oktober 1759 sigldi so Thurot frá Dunkerque og kastaði akker sama kvøldið í Ostende. Næsta dagin helt hann ferðini fram og sigldi í tjúkkari toku fram við Hálandi og Jútlandi og tvortur um Kattegat til Göteborg. Haðani helt hann so norður fram við Norregi, men her kom ódnarveður á teir, so hart, at tvey av skipunum gingi burtur og hini fyra máttu leita sær inn til Bergen. Haðani varð so hildið móti Føroyum, og her vóru skipini inni í Suðuroy og keyptu seyð. Ætlanin var nú at fara suðureftir, men harðveður kom lágt, og skipini komu ongan veg; tey hildu tí norður um oyggjarnar og lógu har í 10 dagar og torðu ikki at fara inn fyrri veður. Ellivta dagin makaði hann, og tá hildu skipini inn á Vestmanna, har ætlanin var at fáa skipsvistir og annað, sum tørvur var á.

(Framhald)